

Tervetuloa, Jeesus!

Sana hallussa, sp

K.P.Yohannan: Welcoming Jesus

Erään kerran seisoin vilkkaassa risteyksessä Bombayn kadulla ja odotin, että valo vaihtuisi, kun kuulin pienen tytön äänen takaani.

"Sir", hän sanoi, "isäni on kuollut. Äitini on sairaana eikä pysty enää kerjäämään. Minulla on pikkuveli, jolla on kova nälkä. Olisitteko niin hyvä ja antaisitte minulle muutaman pennin, että voin ostaa hänelle palan leipää?"

Hänen sanansa lävistivät sydämeni.

Valo vaihtui vihreäksi. Ympärilläni olevat ihmiset lähtivät ryntäämään yli kadun, mutta minä käännyn ympäri nähdäkseni, kuka minulle puhui.

Siinä hän seiso i ryysyissä mustine kynnenalusineen, kasvot suttuisina pölystä ja hiestä - yksi kauneimmista pikkutyttöistä, minkä olin eläissäni nähnyt. Hänen suuret ruskeat silmänsä tapittivat minua, hänellä oli pienet pyöreät kasvot ja paksu musta tukka, joka riippui hänen sivullaan melkein koko vartalon pituudelta.

Kaivoin taskuistani kaikki kolikot, mitä löytyi, annoin ne hänelle ja kävelin pois itkua tuhertaen. Silloin kuulin Herran äänen, joka puhui minulle: "Mitä ajattelet tästä pienestä kerjäläistytöstä, jonka juuri tapasit?" hän kysyi. "Onko hänen elämänsä sinulle yhtä kallis kuin oman tyttäresi?"

Herra pysäytti minut sinä päivänä Bombayssa ja hän opetti minulle, kuinka rakkaita kaikki lapset ovat hänelle.

Kuinka me vastaamme Jeesukselle?

Jos me kaipaamme sitä, että Jumala ei ainoastaan siunaa meitä, vaan myös meidän kauttamme toisia, meidän sydämemme tulee olla avoin niille, joita hän kantaa sydämellään: hengellisesti kadoksiin joutuneille, yhteiskunnan hylkiöille, köyhille ja puutteenalaisille.

Tänä päivänä joudumme kohtaamaan silmästä silmään Aasian lapsityövoiman, katulapset jotka harhailevat kaupungeissa, tsunami-orvot, pojat ja tytöt, jotka näkevät nälkää joka päivä. Kuinka suhtaudumme näihin lapsiin, jotka on sysitty syrjään yhteiskunnasta, tallattu jalkoihin, hylätty ja vammautettu.

Heidän köyhyytensä järkyttää niin, että emme oikein voi sitä käsittää. Meidän voimavaramme ovat runsaat, meillä on kaikkea yltäkyllin. Me tunnemme tarvetta tehdä jotakin jo pelkästään velvollisuudentunnosta.

Mutta Jeesus puhuu tästä meille hyvin suoraan ja sanoo, että meidän reaktiomme tulisi olla vuorovaikutusta hänen kanssaan: *Joka minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen, se ottaa luokseen minut (Mark.9:37)*. Hän sanoo siis meille oikeastaan: "Ojentakaa auttava kätenne näille pienille pojille ja tytöille, tehkää heille

tilaa sydämessänne, huolehtikaa heistä ja ottakaa heitä syliinne. Toivottakaa heidät tervetulleiksi aivan kuin ottaisitte vastaan Minut".

Huomaatko, miten tämä muuttaa koko näkökulman asiaan? Nyt meidän lahjamme ja rukouksemme näiden lasten puolesta tulevat todella tärkeiksi, sillä kun me toivotamme tervetulleiksi nämä lapset, silloin me iloisesti otamme vastaan kotiimme ja sydämeemme itsensä Jeesuksen.

Iloinen yllätys

Mutta tämä on vasta alkua. Tämä periaate on Toivon Sillan (Bridge of Hope) lastenkotiemme ohjenuora. Kun koulutamme tuhansia kastittomia, köyhälistöön kuuluvia tai siirtolaistaustan omaavia lapsia, me annamme heille sitä välittämistä mitä antaisimme vastaavassa tilanteessa Jeesuksellekin. Ja tässä tapahtumien ketjussa olemme saaneet kokea iloisia yllätyksiä.

Kun nämä pojat ja tytöt kuulevat Jeesuksesta ja saavat samalla kokea hänen rakkauttaan ja myötätuntoaan konkreettisella tavalla, he ottavat hänet vastaan omana Pelastajanaan ja Vapahtajanaan. Heidän vanhempansa ihmettelevät, mikä muutos heidän lastensa käytöksessä on tapahtunut. Viranomaiset kummastelevat, kun lukutaito nousee. Perheet ja kylät tulevat vahvasti evankeliumin vaikutuspiiriin.

Siellä missä GFA:n työntekijöitä aiemmin vastustettiin, vainottiin ja ajettiin pois kaupungista, siellä heidät otetaan nyt hyvin vastaan ja hyväksytään. Evankeliumin työntekijät saavat nähdä hyvän sanoman leviävän nopeammin kuin he olisivat osanneet odottaa alueella, missä ei ole aiemmin tehty hengellistä työtä. Seurakuntia, joissa on 100 jäsentä tai enemmän, nousee vuoden kuluessa sen sijasta, että olisi pitänyt odottaa noin kolme tai neljä vuotta, mikä muuten menisi tällaiseen kasvuun näillä seuduilla.

Jumala ei koskaan väheksy pienten alkujen päivää eikä hän koskaan kävele näiden pienten lasten ohi. Kun jaamme hänen sydämensä tunteet ja palvelemme näitä pieniä, teemme kaksinkertaisen löydön: ottamalla vastaan Jeesuksen ja pitämällä etuoikeutena, kun saamme koskettaa näiden lasten elämää hänen rakkaudellaan, saamme liittyä häneen myös siinä, missä hän avaa meille oven evankeliumin julistamiseen kaukaisissa kylissä, vieläpä niille kovasydämisille, jotka ennen tukkivat korvansa. Näin meidän suurin etuoikeutemme on samalla vastaus heidän syvimpään hätäänsä - ja saamme iloiten korjata kestävästä hedelmästä satoa.

K.P.Yohannan © 2007

Alkuperäisen artikkelin lähteenä on käytetty verkkosivustoa www.gfa.org Julkaistu luvalla. Copyright © Gospel for Asia, 1800 Golden Trail Court, Carrollton, Texas 75006 USA.